

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 426. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-palladius03val-shoot-idm139651351314912.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

Paa S. Hans Bapt. dag.

Collect.

OGud som haffuer giort oss denne dag hederlig aff S. Hanssis Fødzal/ Giff dine Folck naade til de Aandelige glæder/ oc styre alle tro Menniskers hierter til den euige saligheds Vey/ Ved vor Herre Ihesum Christum/ som met dig leffuer/ etc.

Oc vnder tiden denne.

HERre Gud Himmelske Fader/ Wi tacke dig for din store naade/ at du icke haffuer ladet oss bliffue vnder Lowens predicken/ men haffuer sendt oss den hellige Iohannem/ at hand skal vise oss Christum met sin Finger/ oc formedelst hannem tilsige oss syndernis forladelse/ hellighed oc || retferdighed/ Wi bede dig ocsaa du vilt opliuse vore hierter met din hellig Aand/ at wi maatte met en ret tro anamme saadan Sancti Hansis naadige predicken/ at wi kunde foruden redsel tiene dig al vor liffs tid i hellighed oc retferdighed/ Amen.

Epistelen Esaias. XLIX.

HØrer mig i Øer/ oc i Folck som ere langt borte mercker. Herren kallede mig aff moders Liff/ hand kom mit Naffn ihu der ieg end nu vaar i Moderens lifff. Oc haffuer giort min mund som it skarpt Suerd/ hand haffuer skiuld mig met sin handz skygge/ Hand gjorde mig til en reen Pijl oc stack mig i sit || Kaager. Oc siger til mig/ Du est min tienere Israel/ ved huilcken ieg vil pris. Men ieg tencte/ Ieg arbejdede forgeffuis/ oc fortæredede min Mact forgeffuis oc wnyttelige/ Alligeuel at min Sag er Herrens/ oc mit Embede er min Guds. Oc nu siger Herren/ som beredde mig til sin Tienere aff Moders Liff/ at ieg skulde omuende Iacob til 427 hannem/ paa det at Israel skal icke bort tagis/ Der faare et ieg herlig for Herren/ oc min Gud er min styrcke. Oc siger/ det er en ringe ting/ at du est || min Tienere/ til at oprette Iacobs slect/ oc at hente igen det fortabte aff Israel/ men ieg gjorde dig oc til Hedningenis Liuss/ At du skalt vere min Salighed til Verdens ende.

Euangelium Luce. I.

DER Elizabeths tid kom/ at hun skulde føde/ oc hun fødte en Søn. Oc hendis Nabo oc Slect hørde/ at Herren haffde giort stor Barmhertighed met hende/ oc de glædde sig met hende. Oc det hende sig paa den ottende dag/ da komme de at omskere || Barnet/ oc kallede hannem effter hans Fader Zacharias. Men hans Moder suarede/ oc sagde/ Ingenlunde/ Men hand skal hede Iohannes. Oc de sagde til hende/ Der er dog ingen i din Slect/ som saa kaldis. Oc de nickede at hans Fader/ huorledis hand vilde lade kalde hannem. Oc hand begerede en Taffle/ screff oc sagde/ Hand heder Iohannes. Oc de forundrede sig alle. Oc strax oplodis hans Mund oc hans Tunge/ oc hand taledede oc prisedede Gud. Oc der kom en frøct offuer || alle Naboerne/ Oc dette som skeet vaar røctedis altsamen paa alle de Iødiske Bierge/ oc alle som det hørde/ lagde det paa Hierte/ oc sagde/ Huad ment du/ at her skal bliffue aff Barnet? Thi Herrens Haand vaar met hannem. Oc hans Fader Zacharias bleff opfyldt met den hellig Aand/ spaade/ oc sagde: Loffuit vere Herren Israels Gud/ Thi hand

haffuer besøct oc forløst sit Folck. Oc hand haffuer opreyst Salighedsens Horn/ I Dauids sin tieneris Huss. Sotn hand talede i fordom || tid/ ved sine hellige Propheters Mund. At hand vilde frelse oss fra vore fiender/ oc fra alle deris haand som oss hade. Oc beuise vore Fedre Barmhertighed/ oc tencke paa sin hellige Pact. Oc paa den Eed/ som hand soer vor Fader Abraham/ At giffue oss. At naar wi vaare forløsedede aff vore Fienders Haand/ skulde wi tiene hannem vden redzel vor Liffs tid. I Hellighed oc 428 retferdighed/ som hannem er behagelig. Oc du Barn lille/ skalt kaldis den Høystis Prophete/ Du skalt || gaa frem faar Herren/ at berede hans vey. Oc at giffue hans Folck Salighedsens forstand/ som er i deris synders forladelse. Ved vor Guds hiertelige Barmhertighed/ ved huilcken Opgangen aff det Høye haffuer besøct oss. Paa det hand skulde skinne faar dem/ som side i mørcke oc i Dødzens skugge/ oc viser vore føder paa Fredens vey.